

Güvercin, Tilki ve Leylek

Çocuk masalları ve çocuk hikayeleri sitemize eklediğimiz yeni masalımız Güvercin, Tilki ve Leylek masalını keyifle okumanızı dileriz.

Günlerden bir gün, güvercinin biri, büyük bir hurma ağacının tepesinde yuva yapar, yumurtlar ve yavrulardı. Fakat bu ağacın yüksekliği yüzünden yuvayı kurmak bir hayli zordu. Güvercin bu güçlüğü göze alıyor, burada yumurtluyor ve yavrularını yetiştiriyordu. Zorluklar bununla da bitmiyordu çünkü yavruları yetişir yetişmez bir tilki geliyor, ağacın dibinde durarak güvercini korkutuyor ve ona:

“Yavrularını hemen atmazsan ağacın tepesine tırmanır seni de onları da öldürürüm” diyordu.

Güvercin de fena halde korkarak yavrularını feda etmek zorunda kalıyordu.

Güvercin yine yumurtlamış bir çift yavru yetiştirmiş, yine tilkinin kötülüğünden korka korka yuvasında büzülmüştü.

Derken bir leylek ağacın tepesine kondu ve güvercinin son derece sakin olduğuna bakarak durumunu sordu:

“Neden pek üzgün ve pek kederlisin? Dedi.

Güvercin de anlattı:

Tilkinin biri bana musallat oldu.Ben yavru yetiştirdikçe o, ağacın dibine gelerek bağırıp çağırıyor, beni korkutuyor bende yavrularımı ona atmak zorunda kalıyorum.”

Leylek dedi ki:

“Tilki tekrar gelir ve seni korkutursa ona: Yavrularımı atmayacağım,gelirsen gel, kendin al! Ağaca tırmanabilirsen ben uçar giderim yavrularım da sana kalır! Dersin.”

Leylek uçup gitti ve bir nehrin kenarına kondu.Tilki de ağacın altına gelerek her vakit yaptığı gibi bağırıp çağırdı. Fakat güvercin aldırmadı ve ona:

“Geleceksen gel dedi.”

Buna karşı tilki sordu.

“Kim sana bu akli öğretti?”

Güvercin de

“Leylek!” dedi.

Tilki hemen leyleği aradı ve onu nehrin kenarında bularak şöyle konuştu:

“Ey leylek !” dedi.”Rüzgar sağından estiği zaman başımı nereye çevirirsin?”

Leylek:

“Soluma çeviririm” dedi.

“Solundan eserse nereye çevirirsin?”

“Sağıma alır ya da arkamı dönerim.”

“Peki rüzgar her taraftan eserse?”

Leylek şaşkın bir şekilde cevap verdi:

“Başımı kanatlarımla arasına alırım.”

“Güzel ama başımı kanatlarının arasına nasıl alırsın, buna imkan var mı?”

“Elbet vardır.”

Tilki bütün kurnazlığıyla şöyle dedi:

“Şunu bana gösterir misin? Siz kuşlar bize göre kat kat üstünsünüz. Bizim bir senede öğrendiklerimizi siz bir saatte öğreniyorsunuz. Bizim yapamadıklarımızı yapıyor soğuğa ve rüzgara karşı başınızı da kanatlarınızın altına sokuyorsunuz.ne mutlu size.”

Tilkin bu sözleri leyleği hoşnut etti. O da başını kanadının içine aldı. Bunu yapar yapmaz tilki üzerine atladı, onu sarstı ve bir hamlede boynunu kırdı, sonra:

“Ey nefsinin düşmanı! Güvercine akıl öğretmeyi, çare göstermeyi biliyorsun. Kendine niçin öğretmiyorsun da aciz kalıyorsun ve kendini düşmanına teslim ediyorsun?” dedi.

Tilki böylece leyleği öldürdü ve etini yedi.

Kaynak: <https://www.masal.org/kategori/cocuk-masallari>